

'Er is veel interesse voor mijn insteek'

Hollands Dagboek Tineke Huizinga

Tineke Huizinga
(49), staatssecretaris van verkeer en waterstaat, is in Turkije voor een waterconferentie. „Veel nuttige en informatieve gesprekken.” Ze heeft drie kinderen en geen huisdieren.

Vrijdag 13 maart

Vreemde dag om een dagboek te beginnen op een vrijdag, vlak voor het einde van de week. Wel het einde van een ongewone week in politiek Den Haag. Voor elke dag stond er een ministerraad gepland om te spreken over de maatregelen die in het kader van de financiële crisis genomen zouden moeten worden. En elke dag kwam er 's ochtends vroeg om een uur of zeven een sms'je van Marijane, de secretaresse van de ministerraad: vandaag gaat de geplande ministerraad niet door.

Het vroeger tijdstip waarop Marijane al aan het werk is, was een verrassing voor mij. De inhoud van het bericht niet. Via de partijlijn van de ChristenUnie wist ik al dat het nog niet zover is dat de ministerraad zich over voorstellen kan buigen. Het blijft een vreemde situatie dat er coalitieonderhandelingen plaatsvinden tijdens een kabinetsperiode met een volledig functionerend, missionair kabinet.

Van André hoor ik vanmiddag dat de coalitiebesprekingen maandag verder gaan en ja hoor, even later een sms'je: de geplande kabinetsbrede themabespreking op het Catshuis op maandagavond gaat niet door. Kijk, dat betekent wel weer ruimte in mijn volle agenda.

Vandaag heb ik een aantal besprekingen rond 'ruimte voor de rivier', over plaatsen in Nederland die aangepakt moeten worden om het water van de rivier ruimte te geven bij hoge waterstanden zodat overstroming en wateroverlast worden voorkomen. En over de financiële onderbouwing van het deltaprogramma. De woordvoerder neemt de komende week door wat betreft afspraken en wijst

mij er tot mijn schrik op dat dit dagboek vandaag al dient te beginnen.

Vanavond reis ik af naar Lunteren, waar de bestuurders van de ChristenUnie een weekend bij elkaar zijn. Ik ga hen voorhouden dat ook de door mij ingestelde commissie Veerman en de verantwoordelijkheid die ik daarmee neem voor de veiligheid en duurzaamheid van ons land op de lange termijn, christelijk-sociaal zijn. En dus 'typisch ChristenUnie'.

Zaterdag

Geen goed begin van de dag. Gisteravond werd het laat in Lunteren en daarom laat thuis. Vandaag word ik wakker in Heerenveen, naast mijn man. Dat is erg prettig, veel beter dan mijn doordeweekse ontwakens op mijn appartement in Den Haag. Tot zover dus een goed begin, maar door de plezierige gewaarwording bij het ontwaken en het aangename geklets met mijn dochters, die ook beide thuis zijn in het weekend, vergeet ik mijn afspraak vanmorgen vroeg met de kapper. Dat wordt een hele puzzel om die weer in te halen. De komende twee weken zitten helemaal vol. Ja en verder, kranten lezen, stukken afdoen, beetje bijpraten, mijn horloge laten repareren, nog meer stukken afdoen en dit dagboek schrijven. Morgen zondag, leuk.

Zondag

De mooiste dag van de week, een dag waarop niets hoeft. Ook niet van mezelf. Hoewel ik me bij de zondagse koffie na de kerk wel met wroeging realiseer dat ik ook dit weekend niet bij mijn oude tante langs ben geweest. Jammer, het is zo'n leuk mens. Door mijn drukke baan schieten zulke, ook belangrijke, dingen erbij in. De vrije zondag heb ik vaak hard nodig om de volle week weer in te gaan. Vatbaar voor een schuldgevoel ben ik blijikbaar niet.

Een voorstel van de Ikon om mij in een serie over calvinisten mee te laten doen, is door hen afgeblazen. In het voorgesprek ging het hele beeld van de redactrice aan flarden. Geen zware jeugd, geen moeder die moeite had met werkende vrouwen, geen dictatoriale vader, integendeel. Ik bleek niet calvinistisch genoeg om mee te doen, ze gaan nu op zoek naar iemand van het CDA.

Natuurlijk wel even gekeken naar het verslag van het PvdA-congres. Lijkt goed verlopen, geen blokkades. De conclusie van Bram Schilham dat we aan het eind van volgende week maar eens moeten zien hoever we zijn, deel ik wel. Het gaat nog niet zo snel met het crisisberaad.

Maandag

Voor de verandering vandaag geen

werkbezoek. Over het algemeen vertrek ik op maandag vanuit Heerenveen direct naar een locatie ergens in het land voor een werkbezoek. Dat scheelt een hoop gerij van mijn woonplaats naar Den Haag en vervolgens vanuit Den Haag weer 'terug' naar de plaats van het werkbezoek.

De gang van zaken vandaag vraagt veel van JoAnn, mijn secretaresse. Ik heb een aantal mensen waar ik vandaag beslist mee wil spreken en midden op de dag wordt dan ook nog eens een bewijdsliedenoverleg van de ChristenUnie gepland. Daarvoor wijken andere afspraken. Gelukkig is zij een uiterst flegmatieke en flexibele persoonlijkheid.

Met Ed Nijpels spreek ik vandaag over de aanpak van de Afsluitdijk. Deze 75 jaar oude dijk moet wegens veiligheidsredenen worden versterkt, maar het is mijn bedoeling om die aanpak te combineren met andere mogelijkheden die de dijk kan bieden. Bijvoorbeeld met het opwekken van duurzame energie. Onder leiding van Ed Nijpels hebben decentrale overheden, milieuorganisaties en bedrijven zich gebogen over mogelijkheden en voorstellen ingediend. Eind mei komt er een advies mijn richting uit. Het is mijn streven om deze kabinetsperiode nog te starten met de aanpak van de dijk. Aan Ed zal het niet liggen, vertelt hij mij, hij heeft al een datum in zijn hoofd.

Dinsdag

Op de ochtend heb ik een interview voor een programma van de Avro, Kunstuur. Het wordt op locatie opgenomen bij 's Gravenzande, waar de kustlijn, wegens de veiligheid, verbreed wordt met zand en een nieuw aangelegde duinenrij. Na afloop van het interview is er nog een kwartiertje tijd om met de projectleider van Rijkswaterstaat in een jeep over het strand te rijden en de voortgang van het werk te bekijken. Indrukwekkend. Ik weet nog goed dat ik een toespraak bij het smalle strand hield bij de start van het project. Nu, enkele maanden later, zie ik een tientallen meters brede zandvlakte.

Terug op het ministerie neem ik afscheid van een medewerker die zich enorm heeft ingezet voor het project met de ov-chip kaart. Ik waardeer hem bijzonder, we spreken tegen elkaar uit dat we ondanks de hectische tijden die we beleefden, met genoeg terugdenken aan de goede onderlinge verstandhouding en het plezier dat we gehad hebben. We hebben in korte tijd veel tot stand gebracht.

Op de terugweg naar huis stap ik in Joure bij de brug Scharsterrijn uit om even te kijken bij het werk dat aan de brug gedaan wordt. Bij de versterking van de brug gebruiken ze een ui-

terst interessante innovatieve methode. Wij gaan ook onder de brug kijken en moeten daarbij door het gras en over de vangrail stappen. De mannen van het werk op hun met metaal verstevigde schoenen, ik op mijn redelijk hoge hakken. Dat zal wel een fraai gezicht geweest zijn.

Nu inpakken voor Turkije.

Woensdag

Het Wereld Water Forum. Bij aankomst in Istanbul hoor ik dat het aantal bezoekers dit jaar rond de 25.000 schommelt. Een record tot nu toe. Het hoge aantal bezoekers blijkt deze avond ook bij het buffet dat op het Nederlandse consulaat is georganiseerd. Ik zie ongelooflijk veel bekenden uit de Nederlandse waterwereld. Dijkgraven, gedecputeerden, wethouders en vertegenwoordigers van organisaties, daarbij zijn wegens de aanwezigheid van Prins Willem-Alexander ook mensen van UNSGAB (de VN adviesraad voor water en sanitatie) uitgenodigd naast, vanzelfsprekend, belangrijke Turkse relaties.

Het is voor mij een plezierig, informeel begin van de dagen in Istanbul. Ambtenaren van het ministerie die hier al vanaf maandag zijn, vertellen mij enthousiast dat er veel belangstelling vanuit de hele wereld is voor

'Zondag is de mooiste dag van de week, een

dag waarop niets hoeft'

onze aanpak van de gevolgen van de klimaatverandering. Er is veel interesse voor mijn insteek om ver vooruit te kijken en nu al de maatregelen te benoemen die we in de nabije en verre toekomst zullen moeten nemen. De Deltacommissie heeft een grote spin-off.

'Adapt now' is het motto van de hele informele Nederlandse delegatie. Zo is duidelijk dat aandacht voor adaptatie, aanpassing aan klimaatverandering, de heldere boodschap vanuit Nederland is. Zonder dat dit ten koste gaat van de inzet op het terugdringen van de klimaatverandering. Beide, adaptatie en mitigatie, zijn nodig, om het eens in jargon te zeggen.

Donderdag 19 maart

De laatste dag van dit dagboek, maar nog niet de laatste dag van mijn verblijf in Istanbul. 's Ochtends hebben we een korte rondrit door de stad en bekijken onder andere de blauwe moskee. Onder grote paraplu's en rillend van de kou. Het voorjaarszonnetje dat in Nederland schijnt, is hier ver te zoeken. Maar Istanbul is zeker een intrigerende stad.

's Middags neem ik deel aan een bijeenkomst georganiseerd door China over 'risk management and mega disasters'. Ik ontmoet daar ook minister Kirmanto, Indonesische minister van public works. Het is een hartelijk weerzien, na mijn bezoek aan Indonesië in januari van dit jaar. Ook verder is de dag gevuld met veel nuttige en informatieve ontmoetingen en gesprekken.

Het zwaartepunt van dit forum ligt op de bijeenkomsten van morgen en zaterdag. Dan vinden de ministeriële rondetafel bijeenkomsten plaats

waar uiteindelijk de conclusies van deze week in Istanbul zullen worden vastgesteld. Op de rondetafel bijeenkomst met als onderwerp adaptatie, waarvan ik en de afgevaardigde mi-

nister van Bangladesh co-voorzitter zijn, is door veel landen ingetekend. Reden om te hopen dat we tot goede conclusies kunnen komen.
Tussen de bedrijven door heb ik re-

gelmatig contact met mijn partij. Er is immers in Nederland nog steeds een crisisberaad. Maandag verder, is het laatste bericht.

Ik ga maar naar bed, het is laat.
Morgen een drukke dag.